॥ ३०॥ ३९॥ ३२॥ ३१॥ ३४॥ अधिजगेअधीतवान् ॥ ३५॥ उशनाःशुकः ॥ ३६ ॥ अंगिरसःपुत्रोबृहस्पतिः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४९ ॥ स्तेत्मानंसःआत्मानं ॥ ४२॥ ४३॥ तद्द्वतंततोदृक्षातत्रराजासशांतनुः॥शंकमानःस्रतंगंगामबवीद्दर्शयेतिह॥३०॥दर्शयामासतंगंगाबिश्रतीरूपमुत्तमं॥गृहीत्वादक्षिणेपाणीतंकुमारम लंकतं॥ ३१ ॥ अलंकतामाभरणैविरजोंबरसंदतां ॥ दृष्टपूर्वामपिसतांनाभ्यजानात्सशांतनुः ॥ ३२ ॥ गंगोवाच यंपुत्रमष्टमंराजंस्वंपुरामय्यविं द्थाः॥ सचायंपुरुषव्याघ्रसर्वास्वविद्नुत्तमः॥ ३३॥ गृहाणेमंमहाराजमयासंवधितंसुतं ॥ आदायपुरुषव्याघ्रनयस्वैनंगृहंविभो ॥ ३४॥ वेदानधिजगेसां गान्वसिष्ठादेषवीर्यवान् ॥ कतास्वःपरमेष्वासोदेवराजसमोयुधि ॥ ३५ ॥ सुराणांसंमतोनित्यमसुराणांचभारत ॥ उशनावेदयद्धास्त्रमयंतद्देदसर्वशः ॥ ३६ ॥ तथैवांगिरसःपुत्रःसुरासुरनमस्कतः ॥ यद्देदशास्रंतचापिरुत्स्रमस्मित्रतिष्ठितं ॥ ३७ ॥ तवपुत्रेमहावाहौसांगोपांगंमहात्मनि ॥ ऋषिःपरैरनाधृ ष्योजामद्व्यःत्रतापवान् ॥ ३८॥ यद्वंवेद्रामश्चतदेतस्मित्रतिष्ठितं ॥महेष्वासमिमंराजन्राजधर्मार्थकोविदं ॥ ३९ ॥ मयादत्तंनिजंपुत्रंवीरंवीरगृहं नय॥ वैशंपायनउवाच तयैवंसमनुज्ञातःपुत्रमादायशांतनुः ॥ ४० ॥ श्राजमानंयथादित्यमाययौस्वपुरंप्रति ॥ पौरवस्तुपुरींगत्वापुरंदरपुरोपमां ॥४१॥ सर्वकामसम्द्रार्थमेनेसोत्मानमात्मना॥ पौरवेषुततःपुत्रंराज्यार्थमभयप्रदं॥४२॥गुणवंतमहात्मानंयौवराज्येऽभ्यषेचयत्॥पौरवान्शांतनोःपुत्रः पितरंचमहायशाः॥४३॥ राष्ट्रंचरंजयामासव्तेनभरतर्षेभ॥ सतथासहपुत्रेणरममाणोमहीपितः॥४४॥वर्त्तयामासवर्षाणचत्वार्यमितविक्रमः॥ सकदा चिद्दनंयातोयम्नामभितोनदीं॥ ४५॥ महीपतिरनिर्देश्यमाजिघद्गंधमुत्तमं ॥ तस्यप्रभवमन्विच्छन्विचचारसमंततः ॥४६॥ सददर्शतदाकन्यांदाशानां देवरूपिणीं॥ तामपृद्ध्वत्सदृष्ट्यैवकन्यामसितलोचनां ॥ ४७ ॥ कस्यत्वमसिकाचासिकिचभीरुचिकीर्षसि ॥ साध्ववीद्दाशकन्याधिसमधर्मार्थवाह्येतरिं॥ ॥ ४८॥ पितुर्नियोगाद्भद्रंतेदाशराज्ञोमहात्मनः॥ रूपमाधुर्यगंधैलांसंयुक्तांदेवरूपिणीं॥ ४९॥ समीक्ष्यराजादाशेयींकामयामासशांतनुः॥ सगत्वापितरं तस्यावरयामासतांतदा॥५०॥पर्यपुद्धनतस्त्रस्याःपितरंसोत्मकारणात्॥सचतंत्रत्युवाचेदंदाशराजोमहीपति॥५१॥जातमात्रैवमेदेयावरायवरव णिनी॥ ॡदिकाम सुमेकश्चित्तंनिबोधजनेश्वर॥ ५२॥